

תלמודו בידו

דף ט עמוד א

- א** לא הקריב חגיגתו ביום טוב ראשון, עד מתי יכול להקריב ומנין ?
- ב** לא הקריב שלמי חגיגה במשך כל שבעת ימי חג הסוכות, האם יכול להקריב בשמיני עצרת ומנין ?
- ג** היה חיגר ביום הראשון של החג, ונתפשט מחגרותו ביום השני, האם חייב להביא קרבן חגיגה ומדוע ?
- ד** נזיר שנטמא במת וטבל ביום השביעי לטומאתו, ונטמא שוב ביום השמיני, כמה סדרות של קרבנות מביא לאחר שנטהר מטומאתו השניה ?
- ה** באופן הנ"ל, מה הדין אם נטמא בשנית בליל השמיני ?

- א** הדין: מקריב באחד משאר ימי הרגל.
המקור: "וחגתם אותו", שיעקר מצות שלמי החגיגה היא להקריב ביום הראשון. "שבעת ימים", שאם לא הביא ביום הראשון, יש לו תשלומין כל שבעה.
- ב** הדין: יכול להקריב בשמיני עצרת.
המקור: 1. נלמד מגזירה שוה "עצרת", הנאמר בשביעי של פסח, ובשמיני של חג. וכשם ששביעי של פסח ראוי לתשלומין, אף שמיני עצרת ראוי. 2. "בחודש השביעי תחגו", ללמד שיש תשלומין בכל ימי החג שבחודש זה.
- ג** ר' יוחנן: פטור. כיון שהיום הראשון של החג קובע את החיוב וישאר הימים הם רק תשלומין לראשון, וכל שלא היה ראוי ביום הראשון לא חל עליו חיוב כלל.
ר' אושעיא: חייב. כיון שכל יום בפני עצמו לקבוע חיוב חגיגה.
- ד** מביא סדרת קרבנות בנפרד עבור כל טומאה וטומאה.
- ה** חזקיה: מביא סדרת קרבנות אחת עבור שתי הטומאות.
כיון שבלילה טרם היתה שעה הראויה להקרב הסדרה הראשונה.
ר' יוחנן: מביא שתי סדרות. וקשה, הרי לא היתה לו שעה הראויה להבאת קרבן:
1. מפסח שני למדים שיש תשלומין לקרבן הנדחה מפני הטומאה.
2. זמן החיוב מתחיל בלילה אלא שאסור להקריב בו ולילה אינו מחוסר זמן.